

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین اسباب بازی های حرکتی با هماهنگی اندام فوقانی کودکان ۷-۱۰ سال

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی تربیت بدنی و علوم ورزشی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

سیما فتاحی - کارشناسی ارشد رفتار حرکتی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

زهرا فتحی رضائی - استادیار گروه رفتار حرکتی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

سیدحجت زمانی ثانی - استادیار گروه رفتار حرکتی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

رشد حرکتی کودک فرآیند پیچیده ای است که نتیجه ی تعامل بین ژنتیک، وراثتیک و محیط است. فرآیند رشد کودکان در سال های اولیه زندگی تحت تاثیر عوامل مختلفی قرار می گیرد. یکی از این عوامل ویژگی های ساختاری فضایی فعالیت کودک است. هدف از پژوهش حاضر، بررسی رابطه ی بین اسباب بازی های حرکتی با هماهنگی اندام فوقانی کودکان ۷ تا ۱۰ سال بود. جامعه آماری تحقیق کودکان دوره ی ابتدایی شهر تبریز بود که از میان آن ها ۸۱ نفر به صورت نمونه گیری تصادفی خوشه ای به عنوان نمونه ی تحقیق انتخاب شدند. برای سنجش اسباب بازی های حرکتی از پرسشنامه ی فراهم سازهای رشد حرکتی درشت ۱-AGMDQ و برای سنجش هماهنگی اندام فوقانی کودکان از آزمون تبحر حرکتی برونینکس- اوزرتسکی استفاده شد. نتایج نشان داد که بین عامل اسباب بازی های حرکتی ظریف و هماهنگی اندام فوقانی کودکان ($P=0/008$) همبستگی مثبتی وجود دارد همچنین نتایج تحلیل واریانس رگرسیون معنی دار بودن مدلمورد نظر را تایید کرد ($F(4 و 76)=3/45$ و $P=0/01$) و عامل اسباب بازی های حرکتی ظریف با قدرت بنای ۳۴ درصد توانست هماهنگی اندام فوقانی را پیش بینی کند. به همین دلیل مطالعه ی فراهم سازهای محیطی امری لازم برای بهبود ابعاد مختلف رشدی در کودکان می باشد.

کلمات کلیدی:

فراهم سازها، اسباب بازی حرکتی، هماهنگی اندام فوقانی، کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1196741>

